

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Procœmium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

INTENTIO, ET DIVISIO OPERIS.

PRÆCEDENTIBUS de Confessione, & de Communione duobus Opusculis ideo connecto tertium de Sacrificio Missæ celebrando: quia inter hæc tria magis præcedit quasi innata connexio. In quo quidem tertio Opusculo primum instituo de iis, quæ ad Sacerdotem pertinent, antequam Sacrum faciat. Secundo de iis, quæ ad eundem spectant, dum actu celebrat. Tertium de iis, quæ postea. Prosequar omnium bonorum Author, & donator Deus.

LIBER DECIMUS

De iis quæ ad Sacerdotem pertinent, antequam Missam celebret.

PROOEMIUM.

PRÆTER ordinem Sacerdotij nulla censura impediri, de qua re agere institui non est) tria video ad quæ reduci possunt ea quæ Sacerdoti proximè sunt necessaria ad tantum Sacrificium celebrandum. Primum, status gratiæ. Secundum, consilio Sacramentalis, in eo qui mortalis peccati nondum confessi, si est conficius, licet quantumcumque contritus sibi videatur. Tertium quædam extrinseca à sacris Canonibus potissimum instituta ad sacrificium ritè, & reverenter peragendum. Tale est ieiunium, sacra vasa, sacra vestes, ornamenta Altaris, locus, tempus, & huiusmodi similia; nam de virtutum actibus agere, quibus se Sacerdotem præparare ante Missam congruum est, ad nos, qui conscientiam casus explicare intendimus nequaquam spectat.

2. Quoniam verò de primo, & secundo satis abundè in præcedenti Opusculo de Communione expeditè peragenda, cap. præsertim primo discimus, inde habere potes, quæ de his scitu sunt necessaria, quæque hic describere supervacaneum esse. De tertio item, quoad ieiunium naturale, & quædam alia omnibus fidelibus Eucharistiam susceperis communia ibidem cap. præsertim secundo sufficienter egimus. Superest igitur de cæteris, quæ Sacerdotum magis sunt propria, explicationem instituire: Sunt autem vasa, vestes, tempus, & huiusmodi cætera, quæ quamvis requirantur in ipso Sacrificio atque adeo eorum tractatio reduci etiam possit ad secundum huius Opusculi librum, ubi, ut modo diximus, agemus de iis, quæ ad Sacerdotem pertinent, dum actu celebrat, tamen hic magis æctus, propriusque locus esse videtur prærequiruntur enim ea, seu eorum electio, antequam Missa celebretur.

CAPUT PRIMUM.

De Vasis Sacris?

§. I. De Calice & Patena.

EX Rubricis Missalis Rubr. de præpar. Sacerdotis in Missæ reformato, apud Hurtad. disp. 4. de sacrificio Missali diff. 10. Calix & Patena debent esse ex auro, vel argento, si non totaliter, saltem, quoad cuppam. Possent esse ex stanno, concedit ob paupertatem Canon, cap. Ut Calix, de consecr. diff. 1. negatque posse esse ex ære,

vel auralchalco. Nam propterea tenent communem Theologi ex alia inferiori materia non posse: Adhucamen De lugo de Euch. disp. 10. sect. 4. n. 90. Romæ plerosque Calices totos ex ære, seu copro, Italiae Hispaniæ, & ceteris mirumque esse eos Theologos, qui in illis consecrantur, id non advertisse.

2. Verum de novo, vel ex dicto ære, vel ex præstanno fieri cuppam, non concedo. Ratio est præstanno consuetudo iam in re gravi nunc usurpata, & ab omnibus Ecclesiis ut gravis recepta, quæ simul cum præstanno rubrica Missalis videtur concessionem illam Canonicam revocasse.

3. At potestne esse ex gemma pretiosa? Respondetur Si sit aquæ atque aurum vel argentum pretiosi, non repugno. Rubrica enim, Canonique concedunt aurum vel argenteum Calicem, concedunt impliciter pretiosum, id est gemmeum, modò tamen gemma dicti modi, ut non sit periculum, quod effingatur, vel quod imbibat sacras vini species, ut ex Henric. bene notat Fagundes præcept. Eccl. 1. lib. 3. c. 21. n. 13. Constat dicto Ecclesiæ Valentini, ubi magna veneratione creditur pretiosus Calix ex lapide agatha, seu smaragdo tradunt usum fuisse Christum Dominum in ultima Cena. Sic Gavanti. in Rubr. Miss. part. 2. item 1. lib. 3. c. 21. n. 26. Fagundes de Euch. hom. 26. Fagundes n. 13. citat aliquos non negem Bedam cap. 2. de locis sacris affirmasse fuisse argenteo.

Illud etiam ex Granado tract. 14. de Euch. Miss. num. 3. libens concedo, quamvis in Rubrica Missalis formati præscribatur, ut Coppa Calicis & superius tenæ pars sit deaurata, id tamen non obligat gratiam sufficere ad vitandum mortale, quod sit ex argento in. o & ad vitandum veniale, quia ita usus obtinuit. 4. Atque ex hoc ultimo dicto conscientiam cum Sacerdotis olim sedavi, qui incidit in Calicem, & Patenam ex argento, & inaurato quidem, sed semicirculo aureo, ita ut partim aurea, partim argentea appareat, non potuisse ritè in illis celebrari, quia ad huiusmodi transpositionem, modo subit argentum, non adest, ut dicitur, saltem obligatio.

5. Dices. Si aurum maiori ex parte defuisset, ex alia parte emergere scrupulus posset, nempe quod auctoritas consecrationem. Respondedo neque hunc scrupulum iniciendum, dicam mox §. 5. n. 3.

§. II. De consecratione Calicis & Patenæ.

1. **C**alix, & Patena in quibus licet, ac ritè celebrari valet, esse debet consecrata canonice de consecratione, §. 1.